

Mødet den 1. Novbr. 1919.

(For lukkede Døre.)

Fraværende: Brammer.

1. (J. Nr. 391—1919). Indstilling fra Skovudvalget om **Besættelse af Stillingen som Skovrider.** (Side 161).

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede at ansætte Skovrider Smith.

C h r i s t e n s e n foreslog Skovfoged Bang, Sorø.

B r ø n d u m havde før varmt anbefalet Smith, men kunde ogsaa stemme for Bang, særlig fordi han var en yngre Mand.

B e c h vilde spørge Hr. Simonsen, om der var kommet nye Oplysninger frem, som i nogen Grad havde ændret Stillingen til Fordel for Bang; ellers vilde Taleren vedblivende holde paa Smith.

S i m o n s e n havde oprindelig været stemt for Smith, fordi der muligvis ved at ansætte ham kunde spares 3—4000 Kr., hvis han fik Lov at beholde sin Stilling ved Hedeselskabet samtidig. Men da det nu var vedtaget at lønne Pladsen som en hel Bestilling med ca. 9000 Kr., var Forholdet forandret, og Taleren vilde derfor anbefale at ansætte Bang fra Sorø.

B e c h bemærkede hertil, at det alligevel blev billigst at ansætte Smith, da han kunde tænke sig at faa nogle Værelser hos Fru Pries, saa hun kunde blive boende derude. Men da der faktisk

var for lidt til en Mand at bestille, var der vel ikke noget forkert i, at man traf det omtalte Arrangement med Smith, saa han tillige beholdt sin Stilling ved Hedeselskabet. Smith var tillige kendt med Forholdene her ved Byen og havde personlig Kærlighed til Stedet, og det havde ikke saa lidt Betydning. Desuden var han uddannet Skovrider med godt Kendskab til Haveanlæg. Endelig havde Smith intet imod en Ordning af Pensionen, saaledes at det ikke blev dyrere for Kommunen end for en yngre Mand.

Formanden gjorde opmærksom paa, at hvad Lejligheden angik, var Forholdet ens for alle Ansøgere, idet de skulde finde sig i, at Fru Pries blev boende derude, og at Lejligheden altsaa skulde deles. Naar Byraadet nægtede Skovudvalget at ansætte en Mand, var man nødt til at opslaa Pladsen med en bestemt Løn, og der var da stillet den bestemte Fordring, at Skovrideren ikke maatte paatage sig noget Arbejde ved Siden af Skovriderstillingen uden Byraadets Tilladelse, hvilket alle de fire indstillede var gaaet ind paa. Men derfor knnde man jo godt bagefter have forhandlet med Smith om en anden Ordning, hvis han nødig vilde give Afkald paa sit Arbejde for Hedeselskabet. Saa kunde Simonsen maaske have opnaaet at faa Lønningen sat ned, men ved at foreslaa Bang havde han netop opnaaet det modsatte af, hvad han tilsigtede. Men som Sagen havde formet sig, agtede Taleren ikke at afgive sin Stemme i Sagen.

Brøndum havde intet imod at gaa med til at vælge Smith, hvis der kunde træffes et saadant Arrangement med ham, saa han fik en mindre Løn imod at beholde Arbejdet ved Hedeselskabet. Men man havde jo ingen Garanti for, at der

kunde træffes et tilfredsstillende Arrangement med ham, naar han først var ansat.

B e c h var efter Formandens Udtalelser klar over, at der var Grundlag for en Forhandling med Smith om Gageforholdet, saaledes at dette kunde reguleres paa en eller anden Maade. Der var altsaa baade et sagligt og økonomisk Grundlag for at vælge Smith.

C h r i s t e n s e n havde foreslaaet Bang, fordi han sikkert vilde egne sig godt til Stillingen her, og det havde ogsaa sin Betydning at have en Mand fuldtud; det var lidt ved Siden af at skulle forhandle med en Mand om at tage Arbejde udenfor Kommunen. Hvis der var for lidt Arbejde til en Skovrider, maatte man ogsaa kunne indskrænke Antallet af Skovfogder og Skovarbejdere.

Ved skriftlig Afstemning valgtes B a n g, Sorø, med 9 Stemmer, medens Smith fik 6 Stemmer.

2. (J. Nr. 141—1919). Indstilling fra Brandkommissionen om **Anskaffelse af et Brandallarmes-ringsanlæg**, saalydende:

»Af fremkomne Tilbud paa et nyt, tidssvarende Brandallarmesringsanlæg fra A/S Siemens-Schuchert i København og Almäanna-Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson i Stockholm, har hele Brandkommissionen fundet Siemens-Schucherts Anlæg som det bedst egnede for Aarhus Kommune særlig med Henblik paa fremtidig Udvidelse.

Man har nemlig ment det fuldt forsvarligt at udskyde Anskaffelsen et Par Aar af enkelte Anordninger henhørende til Anlæggets fuldstændige Udrustning, da Kommunens Budget for Tiden er meget stærkt belastet med andre lige-saa nødvendige Udgifter, og man anmoder der-

for det højtærede Byraad om at bevilge den til Anlæggets Anskaffelse nødvendige Sum 75000 Kr.

Til Dækning af dette Beløb har Købstædernes almindelige Brandforsikring i Skrivelse til Byraadet af 10. Juli d. A. givet Tilsagn om at yde et Tilskud paa 35000 Kr. til Anskaffelsen af dette Anlæg, under Forudsætning af, at Brandallarmeringsanlægget senest inden 1 Aar fra 1. Juli d. A. at regne bringes til Udførelse.

I Anledning heraf anmoder Brandkommissionen det højtærede Byraad om at bevilge Restbeløbet 40000 Kr., og man henstiller til, at Sagen omgaaende behandles, da Firmaet har meddelt, at man i en nær Fremtid kan forvente Prisstigning paa de til Anlægget henhørende Apparater grundet paa Lønstigninger.«

Formanden forelagde Indstillingen og oplyste, at af de 40000 Kr. var 30000 Kr. tidligere bevilget paa det nuværende Budget. Spørgsmaalet var altsaa, om Byraadet vilde bevilge de resterende 10000 Kr.

Simonsen gjorde nærmere Rede for Sagens Forhistorie. Anskaffelsen af et saadant Allarmeringsapparat havde staaet paa Dagsordenen i de sidste 5—6 Aar, og nu var det jo blevet betydelig dyrere. Et fuldstændigt Anlæg fra Siemens-Schuchert vilde koste 95000 Kr., men man havde udsat Anskaffelsen af en Generalafbryder til 20000 Kr. Taleren oplyste nærmere, hvorledes Apparatet virkede med og uden en saadan Generalafbryder. Hvad Udgiften angaar, saa havde »Købstædernes alm. Brandforsikring« tidligere bevilget 30000 Kr. til Forbedring af Brandmateriellet, Motorsprøjte o. s. v.; men disse Ting var anskaffet af Kommunen, uden at man havde rørt dette Tilskud. Senere var der saa fra Brandforsikringen

givet Tilsagn om yderligere 35000 Kr. til Allarmeringsanlæg, og man havde derfor faktisk i Behold 65000 Kr., saa at der kun skulde bevilges 10000 Kr. mere. Det sidste Tilskud havde Kommunen særlig faaet, fordi alt var steget saa stærkt i Pris, og Mikael Johansen havde som Medlem af Selskabets Bestyrelse været meget virksom for at skaffe det. Hvis man ventede med at anskaffe Generalafbryderen, kunde det maaske tænkes, at man senere fra Brandforsikringen kunde faa et Tilskud til denne. Foreløbig skulde der altsaa kun bevilges 10000 Kr., og Taleren vilde anbefale denne Bevilling.

Christensen var ikke sikker paa, at Anskaffelsen af et saadant Apparat var saa paakrævet, at man kunde forsvare at bevilge et saa stort Beløb dertil. De 30000 Kr., som tidligere var bevilget, var beregnet til Forbedring af Brandmateriellet i Almindelighed, og derfor havde man ikke Lov til at regne dem med i det Beløb, som her var Tale om. Et komplet Apparat vilde altsaa koste 95000 Kr., og der var taget Forbehold paa forskellige Ting; saaledes var det foreslaaet, at Arbejdet skulde udføres af Haandværkere i Aarhus og betales efter Regning, og derved kunde det let blive meget dyrere end kalkuleret. Der var ogsaa taget Forbehold for Lønstigning ved Installationsarbejdet, og her var lige i de sidste Dage sket en betydelig Lønforhøjelse for Maskinarbejdere, saa man kunde ikke vente, at de opgivne Beregninger holdt Skik. Tilmed var de Apparater, der for Tiden lavedes i Tyskland, vist ikke 1. Klasses, idet de manglede visse Raastoffer. Endelig kunde Taleren ikke indse, at et saadant Apparat var saa forfærdelig paakrævet, da man jo overalt havde Telefoner, hvorigennem Brand-

væsenet kunde allarmes. Der var maaske heller ikke saa megen Grund til at takke Brandforsikringsselskaberne saa stærkt, idet det jo betød en meget stor Vinding for Selskaberne selv. Af disse Grunde vilde Taleren henstille til Brandkommissionen at gaa med til foreløbig at udsætte Sagen og se, hvordan Forholdene udviklede sig.

M i k a e l J o h a n s e n kunde slutte sig til Simonsens Udtalelser. Det var ikke Brandforsikringsselskaberne, men »Købstædernes alm. Brandforsikring«, der havde bevilget disse Beløb, og det havde knebet stærkt at faa dem. Ved Budgetbehandlingen maatte man absolut faa det Indtryk, at Sagen vilde gaa i Orden, hvis Brandforsikringen bevilgede dette Beløb, og derfor kunde man ikke godt nu trække sig tilbage. Det allervigtigste ved et godt Brandvæsen var dog, at Allarmeringen var i Orden, saa Brandvæsenet hurtig kunde komme til Stede, og f. Eks. Københavns Kommune havde for nylig bevilget 2 Mill. Kr. til Udvidelse af sit Brandvæsen. De store Havneanlæg o. lign. krævede absolut, at man havde et tidssvarende Allarmeringssystem, og de, der forhindrede Anskaffelsen af et saadant, vilde paa-drage sig et meget stort Ansvar. Brandvæsenet vilde sikkert komme med andre Krav ogsaa, selv om man søgte at spare, hvor man kunde; men her var det sikkert at spare Skillingen og lade Daleren gaa. Ved at udsætte Anlægget vilde det rimeligvis blive endnu dyrere. Taleren vilde indtrængende anbefale Brandkommissionens enstemmige Indstilling.

S i m o n s e n forklarede nærmere, hvor fortrinligt et saadant Allarmeringsanlæg virkede. Telefonen var ikke nogen absolut Garanti, og i Storbyerne, hvor der jo var rigeligt med Telefoner,

gik man alligevel over til saadanne Allarmerings-systemer, for saa var alle Fejltagelser udelukkede. Det var Meningen, at der skulde opstilles ca. 40 Skabe rundt omkring i Byen, og saa havde man tænkt at opfordre de større Bedrifter til selv at anskaffe lignende. Brandkommissionen var ikke fremmed for disse Betæneligheder med Hensyn til den økonomiske Side, hvilket kunde ses af, at man havde ventet i 5 Aar; men da man nu havde faaet dette Tilskud fra Brandforsikringen, burde man næppe udsætte Sagen længere. Der var heller ikke Udsigt til, at det vilde blive billigere ved at vente til senere.

F o r m a n d e n bemærkede, at Byraadet havde lovet Brandforsikringen at gaa i Gang med Anlægget, saa snart Tiderne tillod det. Spørgsmaalet var altsaa, om Tiderne tillod det nu.

B r ø n d u m spurgte, hvor længe det vilde vare med Installationen af et saadant Anlæg.

S i m o n s e n: Der forlanges 8 Maaneder.

B r ø n d u m tvivlede om, at det blev udført til den lovede Tid.

M i k a e l J o h a n s e n antog, at flere større Selskaber vilde deltage i Udgiften. F. Eks. Mønsteds Fabrikker havde givet Tilsagn herom.

C h r i s t e n s e n tvivlede om, at man ved en Brand i en større Fabrik kunde naa at komme til Skabet, saa at man alligevel maatte benytte Telefonen. Hvad Ansaret angik, havde man jo baaret dette til Dato, og det kunde vel nok bæres en lille Tid endnu. Faktum var, at de 40000 Kr. skulde sendes ud af Landet, og det var sikkert unødvendigt i Øjeblikket. Taleren vilde derfor stille Forslag om at udsætte Sagen.

Christensens Forslag forkastedes.

Brandkommissionens Forslag vedtoges.

3. (J. Nr. 505—1919). Indstilling fra Havneudvalget om **Udlejning af et Areal paa Østre Mole til et Cisterneanlæg.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Det danske Petroleums-Aktieselskab af København paatænker ved Havnen at tilvejebringe et Cisterneanlæg for Brændselsolie, som agtes importeret i større Mængder til delvis Erstatning for Kul i Land og paa Dampskibe. Da Olien er tyktflydende, er det en Nødvendighed, at Anlægget ikke ligger langt fra Kaj, og da der skal leveres saavel til Landet som til Skibe, maa der være Sporforbindelse til Arealet og bekvem Anlægsplads for Dampskibe.

Bedst egnet har man efter nærmere Overvejelse fundet en Plads paa ca. 3700 m² paa Yderenden af Østre Mole. Der vil her kunne anbringes 5 Cisterner af ca. 20 m Diameter med Plads imellem disse og en Indhegningsmur samt de fornødne Bygninger til Udlevering, Opvarmning af den tyktflydende Vædske m. m. og Pumpeledning til Kajindfatningen. Forudsætningen er, at Brandkommissionen giver sit Samtykke til Anlægget paa dette Sted, og at det udføres efter dens nærmere Anvisning, samt at Ministeriet for offentlige Arbejder tillader Skibe med Brændselsolie som Last at lægge til og udlosse, og andre Skibe at indtage Olien her, alt under Hensyn til, at det er en vanskelig antændelig Olie, hvis Flammepunkt ligger ved ca 85 ° C.

Selskabet har imidlertid ment, paa Grund af de store Bekostninger ved et saadant Anlæg, at maatte sikre sig Pladsen for et længere Tidsrum, end man ellers i Almindelighed udlejer Pladser ved Havnen, og man tillader sig derfor at henstille til Byraadet, at Lejemaalet afsluttes

med gensidig Uopsigelighed i 25 Aar, idet den aarlige Leje sættes til 1,50 Kr. pr. m² for de første 5 Aar og 2 Kr. pr. m² for Resten af Tiden.»

Formanden forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 370—1919). **Skrivelse fra Udvalget angaaende Folkekøkkenet om Udleje af dette.**

Udvalget foreslaar at udleje det til hidtilværende Bestyrer, Frk. P. Johansen, for en Leje af 150 Kr. for Oktober Kvartal og derefter 100 Kr. pr. Maaned. Samtidig overtager Frk. Johansen Inventar og Varer til et Beløb af 1385,37 Kr.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 3355-6-7—1919). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Bevilling af Byggetilskud i Henhold til Lov Nr. 362—1919.**

Formanden oplyste, at Udvalget havde udarbejdet nedenstaaende Regler for Bevilling af saadanne Tilskud, og disse Regler agtede man at følge i Fremtiden.

»Regler for Ydelse af kommunalt Tilskud til Byggeforetagender i Henhold til Lov Nr. 362—1919.

1. Tilskud ydes kun til Tilvejebringelse af Lejligheder paa 2 eller 3 Værelser for den mindre bemidlede Del af Befolkningen o: Personer, hvis Formueomstændigheder ere saadanne, at de kunne optages i statsanerkendte Sygekasser.

2. Tilskud ydes efter de i Loven nærmere angivne Regler til Byggeforeninger med 15 % og til private med 10 % af Ejendommens (Grund + Bygning) Anskaffelsesværdi eller Ejendoms-skyldværdi i Byraadets Valg paa nedenanførte særlige Vilkaar og under Forudsætning af, at der fra Statens Side ydes tilsvarende Tilskud.

Sidstnævnte Forudsætning kan Byraadet frafalde, hvor ganske særlige Forhold taler derfor. — Tilskud ydes ikke til Byggeforeninger, der paabegyndes senere end 1. April 1920.

3. For Byggeforeningers Vedkommende er det en Forudsætning for at opnaa det foranævnte Tilskud paa 15 %, at Foreningens Love er affattede overensstemmende med den af Boligkommissionen udarbejdede Normal-Vedtægt for saadanne Foreninger. I Mangel heraf bliver eventuelt Tilskud at yde efter Reglerne for Tilskud til private.

4. Tilskud til private til Opførelse af Villaer ydes efter følgende Regler:

Villaens Anskaffelsesværdi (Grund + Bygning) maa ikke overstige 33000 Kr. og 22000 Kr. henholdsvis for 2 og 1 Lejlighed. Tilskud ydes kun for den Del af Anskaffelsesværdien, der svarer til Værdien af en tilsvarende Lejlighed i en Etagebygning, der fyldestgør Betingelserne for at opnaa Tilskud. — Til Villaer opførte paa Kommunens Byggegrunde ydes kun Tilskud, naar Bygningen er beliggende i visse dertil af Byraadet udlagte Kvarterer.

5. Kommunens Tilskud ydes efter de for Statens Tilskud i Lovens § 3 givne Regler som Renter og Afdrag til Amortisering i Løbet af 8 Aar af en til 15 % henholdsvis 10 % af Ejendommens Værdi svarende Del af et af Kommunen garanteret Laan, der er sikret ved Pant indenfor de sidste 50 % af Ejendommens Skyldværdi og ikke maa være til højere Rente end 5 %.

6. Den Tilskud modtagende Byggeforening eller private Bygherre skal underkaste sig Kommunens Kontrol med Hensyn til Huslejens Størrelse efter nærmere Regler, der fastsættes ved

Deklaration, der vil være at udfærdige og tinglæse paa Ejerens (hv. Byggeforenings) Regning paa den paagældende Ejendom.

7. Saafremt en privat Bygherre, der har modtaget Tilskud til Bygningens Opførelse i Henhold til foranstaaende, inden 4 Aar efter, at Tilskudet er fuldt udbetalt, afhænder Ejendommen med Fortjeneste, vil han have at forrente og tilbagebetale Tilskudet efter den til Fortjenestens Størrelse svarende Del af dette efter Regler, der fastsættes i en Deklaration, der tinglæses med en af Byraadet og Indenrigsministeriet godkendt Plads i Prioritetsrækken.

8. Byggeforeninger, der oppebære Tilskud i Henhold til foranstaaende, kan der ikke tilstaas Skattelempelser efter Lov Nr. 204—1916 ej heller Lempelser med Hensyn til Anlæg af Fortov, Sti-ledninger m. v.

Udgifterne til de her omhandlede Kommunale Tilskud, der altsaa blive at udrede i Løbet af 8 Aar, opføres paa de aarlige Budgetter med $\frac{1}{8}$ aarlig.«

Følgende Indstilling forelaa:

»Hoslagte 3 Andragender om Tilskud fra Kommunen til Byggeforetagender i Henhold til Lov Nr. 362 af 30. Juni d. A. fra
Snedkermester J. A. Petersen, Jægergaardsvej
Nr. 23.

Mekaniker Anton Rasmussen, Herambsgade, og
Snedker P. Jørgensen m. fl., Herluf Trollesgade,
fremsendes med anbefaling, at der ydes Tilskud overensstemmende med Loven og efter de paa medfølgende Bilag anførte nærmere Regler, som Udvalget foreslaar fulgt ved Bevilling af kommunalt Tilskud efter nævnte Lov.«

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 503 1919). Indstilling fra Belysningsudvalget om **Forhøjelse af Betalingen for Udryddelse af Rotter.**

Belysningsudvalget indstiller, at Betalingen forhøjes fra 900 Kr. til 1350 Kr.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 502—1919). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om **Opsigelse af Kontrakten med Statsbanerne om Levering af elektrisk Strøm.**

Udvalget foreslaar, at Byraadet tilskriver Generaldirektionen som følger:

»Kontrakten af 19. Juli 1910 mellem Generaldirektionen for Statsbanerne og Aarhus Byraad angaaende Levering af Statsbanernes Forbrug af Elektricitet i Aarhus opsiges herved til Ophør den 1. April 1921. Det bemærkes, at Byraadet gerne ønsker en Forhandling angaaende Oprettelse af en ny Kontrakt.

Man tillader sig samtidig at forespørge, om Generaldirektionen maatte være tilbøjelig til at optage en Forhandling angaaende en Forandring i Elektricitetsprisen for den resterende Del af Kontraktperioden, saaledes at den aarlige Efterbetaling kan bortfalde.«

Christensen anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 506—1919). Fra Udvalget for Byens Udvikelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling om **Salg af et Areal ved Grenaa Landevej til Kaløvigegnens Elektricitetsforsyning.**

»Udvalget kan anbefale, at det paa Stadsingeniørens Plan med »A« betegnede Areal afhændes til en Pris af 2 Kr. pr. □ Alen (5 Kr. pr. m²) og iøvrigt paa de af Stadsingeniøren foreslaaede Vilkaar.«

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 459—1919). **Andragende fra Øjenlæge Lindgreen om Afløsning af en paa hans Ejendom hvilende Servitut.**

Formanden oplyste, at Servituten gik ud paa, at han skulde forpligte sig til at tage et vist Antal syge for Kommunen. Imidlertid havde det vist sig vanskeligt for ham at rejse Laan i Ejendommen, saa længe denne Servitut fandtes, og han androg derfor om, at Servituten maatte komme til at hvile paa ham personlig i Stedet for paa Ejendommen. Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefalede at imødekomme Andragendet.

Bevilgedes.

10. (J. Nr. 499—1919). **Andragende fra C. P. Nielsen om Autorisation som elektrisk Installatør.**

Bevilgedes.

11. (J. Nr. 500—1919). **Andragende fra J. Andersen om Autorisation som elektrisk Installatør.**

Bevilgedes.

12. (J. Nr. 483—1919). **Erklæring fra Udvalget for Fattigvæsenet angaaende et Skilsmisseandragende.**

Udvalget gør Paastand paa, at Andrageren, Snedker M. L. Petersen ved eventuel Skilsmisse tilpligtes at svare Bidrag til Hustruens Forsørgelse.

Tiltraadtes.

13. (J. Nr. 26⁴—1919). **Andragende fra Arbejdsmand A. C. Andersen om Æresoprejsning.**

Udsattes.

14. (J. Nr. 24⁵—1919). **Andragende fra Kommis J. K. Jensen om Fuldmyndighedsbevilling,**

Kunde ikke anbefales.

15. (J. Nr. 497—1919). **Indstilling fra Slagtehusudvalget om Anlæg af Søgemaal mod A/S De danske Fodermelsfabrikker.**

Simonsen oplyste, at Fodermelsfabrikkerne havde indgaaet Kontrakt paa at aftage destrueret Kød og Fedt fra Slagtehuset til en Pris af 25 Øre pr. kg. Senere var der kommet en Bekendtgørelse fra Ministeriet om en Maksimalpris paa disse Varer, som var betydelig lavere, og Fodermelsfabrikkerne nægtede saa at betale den kontraktmæssige Pris. Udvalget havde fremskaffet Erklæring fra Ministeriet om, at Bekendtgørelsen ikke gjaldt tidligere afsluttede Kontrakter, men til Trods herfor nægtede de alligevel at betale efter Kontrakten, hvorfor Udvalget havde inddraget Leverancen. Taleren vilde anbefale at anlægge Søgmaal mod Selskabet, da en Kontrakt ikke burde brydes, og det drejede sig tilmed om ca. 2000 Kr.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 12¹⁴—1919). **Indstilling om Tildeling af Alderdomsunderstøttelse.**

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 421—1919). **Andragende fra Politibetjent S. Rasmussen om Afsked med Pension fra 1. Oktober 1919 at regne.**

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 1506,67 Kr. aarlig.

18. (J. Nr. 515—1919). **Henstilling fra Amtmand H. Andersen, Randers, om Valg af 2 Delegerede til et Møde af interesserede Kommuner angaaende den direkte Bane til Randers.**

Det vedtoges at udtale, at Byraadet ikke finder Anledning til at lade sig repræsentere særlig ved denne Lejlighed.

19. **Formanden** havde fra Borgmester Drechsel faaet Anmodning om at overbringe Byraadet en hjertelig Tak for Opmærksomheden ved Borgmesterens Sølvbryllup.
-